

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. I. Inceperatur malus latro à bono.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

CAPUT XIII.

De duobus Latronibus,

§. I.

Increpatur malus latro à bono.

CUm jam medius inter cœlum & terram, ipse ille qui in principio creavit cœlum & terram, in ferali pegmate sublimis, in cruce esset suspensus, omnium animos suspensos detinebat maximâ maximarum rerum expectatione. Nemo enim dubitabat, quin is, qui vitam tam admirandam duxerat, in vitæ actu ultimo, quis, qualisve foret, palam omnibus declararet. Profectò quis, qualis, quantusque is esset, toti mundo manifestè aperuit, dum incomprehensibilia sua iudicia, & investigabiles vias circa duos latrones prodidit: unum assumendo, alterum relinquendo. In hac autem inscrutabilis iudicij caligine, dabunt nobis lucem verba D. Lucæ:

*Luc. 23.
39.*

Vnus autem de his, qui pendebant, latronibus, blasphemabant eum, dicens: Si tu es Christus, salvum fac te ipsum & nos.

O maledictum verbum maledicti oris, in opprobrium illius, qui est Verbum Patris? *Si tu es Christus?* Ergò an sit Christus, dubitas? Jam quòd sit Christus, denegas. Non te, ut illum Christum confitearis, movet ipsius singularis inter tot injurias modestia; inter tot contumelias, taciturnitas; tanta inter tantas pœnas patientia; testatissima ejus inter tot vanas criminationes innocentia?

tia? Jam abnegasti Christum, dum vel ambigis an
 sit Christus. Quid tu, ô latro, qui pendes à dextris
 Dei, ad hæc tam sinistra socij tui verba? Hæc len-
 tus audis, & files? Si files, profectò jam socio tuo
 consentire censeberis. Cùm alter latro hæc tam
 incesta intemperantis linguæ verba percepisset,
 totus piâ ardere in socium olim culpæ, nunc pœ-
 næ iracundiâ, & è sua furca, velut è machina, in
 eum tonare, ac fulminare: *Neque tu times Deum,*
quòd in eadem damnatione es? Et nos quidem iuste: nam
digna factis recipimus. Quasi diceret? Quid justius?
 Commisimus sæpè latrocinium, patimur suspen-
 dium; abstulimus alijs vitam, condemnatur ad
 mortem; post plurimas, quas egimus, prædas, su-
 stollimur in furcas. *Digna ergò factis recipimus,* O
 quàm pauci, post non pauca commissa crimina,
 se cum hoc latrone ut criminis reos accusant?
 quàm multi, quàm multis se ut criminis puros
 excusant! Cùm rogaretur Adam, cur Dei violâs-
 set præceptum, culpam rejecit in Evam: cùm
 quæreretur ab Eva, accusavit serpentem. Sic à
 patre nostro hausimus peccatum, à matre excu-
 sationem peccati: nec sufficit esse malos; volu-
 mus etiam audire boni. Sic quisque peccator à
 peccato se excusat: quòd nimirum vel dæmon
 eum seduxerit, vel amicus exoraverit, vel caro
 pellexerit, vel infirmitas coëgerit: adeò ut quis-
 que sit pejor propè excusatione sceleris, quàm
 commisso scelere. Egregiè sic se excusantes accu-
 sat, imò condemnat D. Ambrosius exponens il-
 la verba: *Cùmque se cognovissent nudos, consuerunt fo-*
lia ficus. Iacit super se folia, qui culpam velare deside-
rans, aut diabolum delicti memorat auctorem, aut car-
nis præterdit illecebras, aut alium quempiam per sua so-
rem prodit erroris: & de Scripturis divinis prodit exem-

Excusant plerique
 sua scelera.

Lib. 1. de
 Paradiso
 c. 13.

pla, quibus iustos in culpam perhibet incidisse, dicens: *ſi forte in ſupris fuerit deprehenſus: Et Abraham cum ancilla concubuit: & David alienam adamavit, & ſibi adſcivit uxorem.* Non ſic latro, qui cum ſe accuſaret de peccatis, digniſſimus fuit, cui Chriſtus peccata remitteret: Iua enim peccata confeſſus eſt, non ut nos, privatim in templo, ſed publice in monte Calvaria; non in ſacro tribunali, ſed in cruce; non clam, ſed palam; non uni, ſed pluribus; non modeſtè muſitando, ſed altè clamando; & Chriſtum agnovit Redemptorem, & ſe peccatorem. Ergone Chriſte ad prædicandam tuam patientiam, ad extollendam miſericordiam, ad laudandam bonitatem, ad tuendam innocentiam, non habes aptiorem oratorem quam latronem? Rectè: cum enim in mundum veneris propter peccatores, cum peccatoribus manducaveris, cum peccatoribus converſatus fueris, & cum peccatoribus, ac pro peccatoribus moriaris: quinam tuam poſſunt aptius efferre miſericordiam, quam exhibes peccatoribus, quam miſeri peccatores? Me eſſe peccatorem, licet ipſe inficiarer, argueret me mater mea: *Quia in peccatis concepit me mater mea.* Nec ſic tamen à te fugio, ſed ad te vel idèd confidentiùs fugio, quia peccator ſum: tu enim es, de quo dictum eſt: *Hic peccatores recipit.* Recipe me hìc priùs in gratiam, dein in gloriam.

Pſal. 50.

Luc. 15. 2.

§. II.

Teſtatur latro Chriſtum innocentem.

Mat. 24.
40.

CHriſti eſt eſſatum: *Duo erunt in agro: unus aſſumetur, & unus relinquetur.* Hìc autem duo ſunt in cruce, duo ejuſdem criminis rei, duo ejuſdem ſupplicij participes, duo Chriſto æquè vici-